

ækvivalenter, og JI, altså Joint Implementation. Vi finder det ganske fornuftigt, at nogle virksomheder, som nu kan se økonomien i at ændre driften af virksomheden til en mere CO₂-venlig drift, kan gøre det gennem kvoter og kreditter. Det skulle vel være motiverende i sig selv at kunne ændre sine CO₂-udslip, og ligger der oven i købet en belønning i form af forbedret økonomi i at gøre det, kan det vel ikke være bedre.

Dansk Folkeparti finder det vigtigt endnu en gang at minde om, at virksomhederne allerede på nuværende tidspunkt har reduceret deres energiforbrug betragteligt, så det billige reduktionspotentiale sandsynligvis i et vist omfang allerede er udtømt i mange virksomheder.

Vedrørende økonomien går flere af hørings svarene på, at der skal afsættes midler til nye alternative løsninger inden for videns- og forskningsområdet i Danmark. Her finder Dansk Folkeparti det vigtigt at minde vores nye energiminister om den aftale, der blev indgået den 29. marts 2004 mellem den forhenværende energiminister, hr. Bendt Bendtsen, og Dansk Folkeparti. Kan ministeren bekræfte, at den aftale stadig er gældende, og at det er sådan, at såfremt vi ønsker nye alternative tiltag på det PSO-finansierede dobbeltreguleringsområde i fremtiden – altså nye tiltag, som går videre end den aftale, som foreligger på nuværende tidspunkt – kan det kun ske sammen med Dansk Folkeparti?

Afslutningsvis skal det med, at Dansk Folkeparti ser positivt på det globale miljøansvar og specielt det, der ligger i Kyotoaftalen om nedbringelse af CO₂. Dog finder Dansk Folkeparti det vigtigt at få slået fast, at der ikke ændres kurs fra Dansk Folkepartis side, fordi der er kommet en ny energjordfører, eller med andre ord: Dansk Folkeparti ønsker ikke, at det er forbrugerne, som i sidste ende skal betale en eventuel merudgift. Som det er sagt før, er det en skjult skatteforhøjelse, som kan fremkomme ved en dobbeltregulering, så dobbeltreguleringen bliver også en af de første opgaver, udvalget skal vurdere i den kommende tid.

Dansk Folkeparti tilslutter sig lovforslaget, men ønsker bekræftende svar af energiministeren på de ovennævnte spørgsmål.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti ved vi, at klimaet jo er et globalt anliggende, og derfor mener vi, det er vigtigt, at der bliver mulighed for at supplere de hjemlige tiltag med tiltag i udlandet. Vi

har i Danmark påtaget os en meget ambitiøs forpligtelse på klimaområdet, og vi mener, det er relevant og vigtigt at varetage den forpligtelse på flere fronter.

Kl. 18.30

Derfor er projektkreditterne for os at se en god mulighed for at lave konkrete projekter i udlandet. Projekterne skal godkendes af miljøministeren, og man vil derved sikre, at de projekter, der sættes i gang, også har en kvalitet og en betydning for miljøet – det globale miljø, altså.

Vi synes, det er vigtigt, at der er mulighed for, at Danmark som supplement til de hjemlige tiltag giver mulighed for at overføre miljøteknologi til andre lande. F.eks. må jeg gøre opmærksom på, at et kinesisk kulkraftværk bruger ca. to gange så meget kul pr. kilowatt-time, der produceres, som man gør i Danmark. Det mener jeg er et meget godt eksempel på, hvorfor det er så utrolig vigtigt og har så stor betydning, at vi kan overføre teknologien til andre lande, for kan vi få effektiviteten op f.eks. på de kinesiske kulkraftværker, så har vi lavet en betydelig indsats for det globale miljø, og CO₂-udslip er trods alt et globalt problem og ikke kun et lokalt problem.

Vi kan derfor støtte forslaget.

Martin Lidegaard (RV):

Dette lovforslag er jo en implementering af et EU-direktiv. Det omhandler muligheden for at opnå CO₂-besparelser på sin nationale konto ved at investere i udlandet gennem forskellige virkemidler: at købe kvoter, joint implementation og CDM, som det jo så smukt hedder i forkortelse.

Fra radikal side har vi jo fra Kyotoaftalens indgåelse vedstået, at det her er et af flere instrumenter til at spare på CO₂'en og få nedbragt det samlede CO₂-udslip på kloden. Det gør vi stadig væk, og vi mener også, det er ganske fornuftigt at få det implementeret i europæisk kontekst og derfor nu også overført til dansk lovgivning.

Men det er klart, at diskussionen om, i hvor vid udstrækning dette direktiv og den danske udmøntning af det skal benyttes til at løse Danmarks CO₂-forpligtelser, ligger os meget på sinde, og det gør den af tre grunde:

For det første er Danmark stadig væk et af de lande i verden, der har det største CO₂-udslip pr. indbygger. Det skyldes vores store kulkraftproduktion, det skyldes også vores lidt uregulerede transportsektor. Her vil jeg gerne sige i pa-